

Hoe ga ik om met de zonde van mijn medegelovige?

Leviticus 10:16-18

Wij moeten groeien in de kennis van Gods gedachten en het lezen van Gods Woord niet veronachtzamen (2 Tim. 3:16-17). Het is nodig dat wij onze wegen laten verlichten door het Woord (Ps. 119:105). Dan zullen wij in alle dingen naar de wil van de Heer vragen. Dit is heel belangrijk om ons denken te corrigeren. Bovengenoemde teksten herinneren ons daaraan. Maar in de eerste plaats denken wij aan de geestelijke instelling die wij ten opzichte van *elkaar* moeten hebben. “De liefde (...) rekent het kwade niet toe” (1 Kor. 13:5), of verdenkt anderen niet van kwaad. De liefde is het geheim van ons persoonlijk christelijk leven.

Maar onze onderlinge relaties hebben geen ander geheim: ons gedrag moet alleen door de liefde bepaald worden. Waar de liefde ontbreekt, is het verval niet tegen te houden. Waar de liefde verkilt, wordt Christus onteerd en verliest ons getuigenis zijn kracht! Laten wij hiervoor op onze hoede zijn. Deze ongewenste toestand komt helaas steeds meer voor. Het is ongepast om op een liefdeloze wijze een broeder te oordelen, die net als wij tot de familie van God en tot het lichaam van Christus behoort. Als wij goed overwegen wat het Woord zegt, zal ons oordeel milder zijn. Misschien komen wij dan niet eens zover dat wij oordelen.

Wat heeft de Heilige Geest ons in die situaties te zeggen? Laat het gezag van Gods Woord toch inwerken op ons geweten:

“Spreekt geen kwaad van elkaar, broeders. Wie van een broeder kwaad spreekt of zijn broeder oordeelt, spreekt kwaad van de wet en oordeelt de wet. Als u echter de wet oordeelt, bent u geen dader van de wet maar een rechter. Eén is de Wetgever en Rechter, Hij die kan behouden en verderven. Maar wie bent u dat u uw naaste oordeelt?” (Jak. 4:11-12).

“Maar u, waarom oordeelt u uw broeder? Of ook u, waarom minacht u uw broeder? Want wij zullen allen voor de rechterstoel van God gesteld worden; want er staat geschreven: ‘Zo waar Ik leef, zegt de Heer, voor Mij zal elke knie zich buigen en elke tong zal God belijden’. Dus zal dan ieder van ons voor zichzelf rekenschap geven aan God. Laten wij dan niet meer elkaar oordelen; maar komt liever tot dit oordeel, dat u

voor uw broeder geen struikelblok plaatst, of een aanleiding tot vallen” (Rom. 14:10-13).

“Oordeelt niet, opdat u niet wordt geoordeeld; want met het oordeel waarmee u oordeelt, zult u worden geoordeeld, en met de maat waarmee u meet, zal u worden gemeten. En wat ziet u de splinter in het oog van uw broeder, maar de balk in uw eigen oog merkt u niet? Of hoe zult u tot uw broeder zeggen: Laat mij de splinter uit uw oog wegdoen, en zie, de balk is in uw oog? Huichelaar, doe eerst de balk uit uw oog weg, en dan zult u helder zien om de splinter uit het oog van uw broeder weg te doen” (Matt. 7:1-5).

De treurige neiging om onze broeder te veroordelen, bepaalt ons bij onze *eigen* toestand. Wij hebben vaak een balk in ons eigen oog en willen de splinter bij de ander weghalen. Laten wij bij onszelf beginnen. Laten wij onszelf oordelen voor Gods aangezicht. Dan zullen wij genade kunnen betonen aan anderen. Dat is wat de liefde ons leert (Ef. 5:1-2). Helaas zien anderen bijna altijd dwars door ons heen. Als Christus voor ons stond – tussen ons en onze broeder –, als ons hart vervuld was met Zijn liefde, zouden wij onze broeder in een ander licht zien.

Dit alles neemt de noodzaak niet weg om op elkaar te letten. Wij kunnen niet onverschillig zijn ten aanzien de gebreken van de naaste, met wie wij dezelfde voorrechten delen. De kwestie is echter: in welke geest en op welke manier moeten wij ons met deze dingen bezighouden? Het is bijzonder droevig als wij ons met de fouten van anderen moeten bezighouden. Daarom is de vraag welke positie wij ten opzichte van de ander innemen. Hoe handelen wij?

Handelen wij als aanklager?

Dit is een positie die sommigen graag innemen. Als wij dat doen, verliezen wij uit het oog dat de satan dit ook doet en dat hij daarin veel navolgers heeft. Willen wij ten opzichte van onze broeder of zuster de houding van de tegenstander imiteren? Kunnen wij als aanklagers recht voor God staan? De Bijbel leert ons wel anders! Alleen de vijand van Gods heerlijkheid bedient zich van deze methode. Niet alleen zet hij de mens aan tot

het kwaad, maar hij beschuldigt hem ook bij God. Hij is de aanklager van de broeders (Openb. 12:10). Is het niet verontrustend te bedenken dat hij ons op dezelfde manier in zijn netten kan vangen?

Laten wij niet handelen zoals de zonen van deze eeuw, die bij uitstek navolgers zijn van de aanklager van de broeders (Zach. 3:1). Wij zijn de voorwerpen van de liefde van de Heer. Laten wij die liefde niet verachten!

Handelen wij als rechter?

Een andere manier om de zonde van de ander te zien komt helaas ook voor. Men denkt zich niet te moeten bemoeien met de ander die gezondigd heeft. Men neemt – misschien zonder het te weten – de plaats van een rechter in en redeneert als volgt: ‘Die persoon heeft gezondigd, maar dat is zijn zaak. Hij moet zich voor God verootmoedigen om vergeving te krijgen. Dan kan er herstel volgen. Zolang hij in deze toestand is, kan ik geen gemeenschap met hem hebben. Maar als hij zijn falen erkent, ben ik bereid hem te vergeven en hem weer als broeder te behandelen’.

Deze redenering kan misschien voor velen van ons logisch lijken, maar is toch niet naar Gods gedachten. De toestand van degene die gezondigd heeft, is slecht. Maar om verbetering daarin te brengen, moeten wij de weg gaan die Gods Woord aangeeft. Ook hierin moeten wij handelen in overeenstemming met de wil van God. Als men handelt volgens menselijke gedachten, resulteert dat in een permanent slechte toestand van degene die gezondigd heeft. Bovendien is dit altijd tot oneer van de Heer. Het is geestelijke zwakheid, en die kenmerkt ons tegenwoordig. Maar laat de Heer deze dingen niet toe om ons ertoe te brengen dat wij Zijn aangezicht zoeken? Er is een weg die het menselijk oog nooit zal ontdekken, maar die God ons in Zijn Woord laat zien. Laten wij dus onze egoïstische gedachten loslaten en proberen naar de wil van de Heer te handelen.

Handelen wij als priester?

In Leviticus 10:16-18 gaat het over de *priesters*, de zonen van Aäron. En zo worden alle gelovigen nu gezien (1 Petr. 2:5). Dat is een geweldige zegen! Wij moeten ons in alle omstandigheden als *priesters* gedragen; ook bij geschilpunten moeten wij zo handelen.

De melaatse in Israël moest niet naar de rechter gaan, maar naar de *priester* (Lev. 14:33-35). Wat moest de priester doen in de situatie die ons nu bezighoudt? Hij moest volgens de opdracht van Leviticus 10 het zondoffer eten op een heilige plaats: “(...) *want het was allerheiligst, en Hij gaf u dit om de ongerechtigheid der vergadering weg te nemen en over hen verzoening te doen voor het aangezicht des HEREN. Zie, het bloed daarvan is niet binnen in het heiligdom gebracht; u*

had het immers in het heiligdom moeten eten, zoals ik geboden had” (vs. 17-18).

Wat houdt dat voor ons in – het eten van het zondoffer op een heilige plaats? Is dat het beschuldigen van de naaste en van hem eisen dat hij zijn zonde erkent en belijdt, alsof ons helemaal geen blaam zou treffen? Integendeel, wij moeten zijn falen tot het onze maken, doen alsof het óns falen was en de bitterheid daarvan zelf beseffen. Wie zou dat kunnen doen dan alleen een reine priester, die verkeert in de tegenwoordigheid van God?

Om ons met God te verzoenen, leed Christus *alleen* op het kruis. Daar maakte Hij al onze zonden tot de Zijne en droeg Hij ze in Zijn lichaam op het hout (Ps. 40:13). Maar in Zijn priesterdienst heeft Hij Zichzelf met ons verbonden. Wat schieten wij in dit opzicht tekort en lijken wij weinig op ons volmaakte Voorbeeld. Laten wij eens kijken hoe Daniël in Babel handelde in een vergelijkbare situatie. Hij zag de zonden van het volk en accepteerde de gevolgen daarvan, alsof het zijn eigen zonden waren. Hoe treffend is het hem te horen zeggen: “(...) *wij hebben gezondigd en misdreven, wij hebben goddeloos gehandeld en zijn weerspanning geweest; wij zijn afgeweken*” (Dan. 9:4-19). De profeet was bedroefd over de oneer die de HERE was aangedaan door de zonde van het volk. Hij betrok die zonde ook op zichzelf en maakte zich één met het volk. Hij verootmoedigde zich erover voor Gods aangezicht. Wat een voorbeeld voor ons.

Christus, het volmaakte Voorbeeld, laat ons in Johannes 13 zien hoe wij in zo’n situatie moeten handelen. De liefde is de drijfveer voor deze dienst. De Heer Jezus volbrengt die liefdedienst voor al Zijn verlost. Hij heeft ons niet te gering geacht en Hij heeft Zich met ons één gemaakt. Hoe zouden wij in staat zijn om deze dienst liefdevol te verrichten, als wij de zonde van de naaste niet op ons nemen om die voor God te belijden, alsof het ons eigen kwaad was? Al biddend wassen wij elkaar de voeten. Dat is een noodzakelijk uitgangspunt. Alleen dan zullen wij in staat zijn het juiste woord te spreken dat het geweten raakt. Laten wij hiervan niet afwijken, anders doen wij meer kwaad dan goed. Wij moeten liefde tonen.

Liefde openbaren

De Heer wil ons voor deze priesterdienst gebruiken, die Hij Zelf op volmaakte wijze uitvoert. Wij zullen tekort schieten als wij de liefde van de Heer geen recht doen. Als wij vol zijn van Zijn liefde, zullen de gebreken van de ander de liefde in ons hart niet uitblussen maar die juist aanwakkeren. De zonde van de ander vormt dan de aanleiding om liefde te betonen en geen *oordeel*. Laten wij het zondoffer eten op een heilige plaats. Vanuit het heiligdom krijgen wij de juiste blik op de ander en de juiste houding ten opzichte van de zonde. Laten wij daarbij denken aan de woorden van de Heer: “*Als u deze dingen weet, gelukkig bent u als u ze doet*” (Joh. 13:17).

Vaak zijn wij niet zo bedroefd over de fouten van broeders, en voelen wij ze niet alsof het onze eigen fouten waren. Hebben wij wel werkelijk de Heer gesmeekt om Zijn genadige voorspraak? Doen wij dat niet veel te weinig? Is dat het eerste waaraan wij denken in een dergelijke situatie? Wij falen allemaal ernstig in deze dingen. Wij beseffen te weinig dat

Christus Zich met de heiligen één heeft gemaakt. De gedachte hieraan zou ons ertoe brengen de positie van een voorbidder in te nemen. Wat zou het heerlijk zijn als wij deze dingen niet alleen weten, maar ze ook waarmaken tot eer van Christus en tot onze eigen zegen.

Oorsprong: [Le Messenger Évangélique](#) 1909-441

Titel: [Le Peche](#) de mon frère

Oude Sporen 2010

